

990227-2

Doležalův polemický příspěvek již v nadpisu hovoří o „kapitulantském odkazu“ J. L. Hromádky. Kromě podobných označení a různých nařčení však Doležal neříká nic konkrétního. Sám jsem poznal Hromádku dost zblízka hned po válce a mnohdy jsem s ním také nesouhlasil (ovšem já hned tak lehko nesouhlasím s nikým a s ničím, to už náleží k mé profesi). Nikdy mi však nepřipadal jako kapitulant. To označení se Doležalovi nepovedlo, ten termín je nevhodný, na Hromádku vůbec nepasuje. Už ta nevhodnost a nepřesnost Doležalova, ten upadlý žurnalismus, např. o tom, jak se církev „paktovala s ideologickými koryfeji komunismu“, jak o čemsi „čeští evangelíci neradi slyší“, jak z Rejcherta a Šimsy „mluví pýcha a uražená ješitnost“, jak cituje paní Šilerovou, jen aby toho použil jako zbraně, aniž by mu napadlo, že by také mohl sám trochu zamést před svým vlastním prahem – marxismu vytýká přesvědčení, že hybnou silou dějin je nenávist, ale sám srší nenávistnými slovy, jako by se marxismu ještě náležitě nebyl zbavil.

(Praha, 990227-2.)